

Farkasokról, bárányokról és az európai önfelszámolásról

2015 január 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

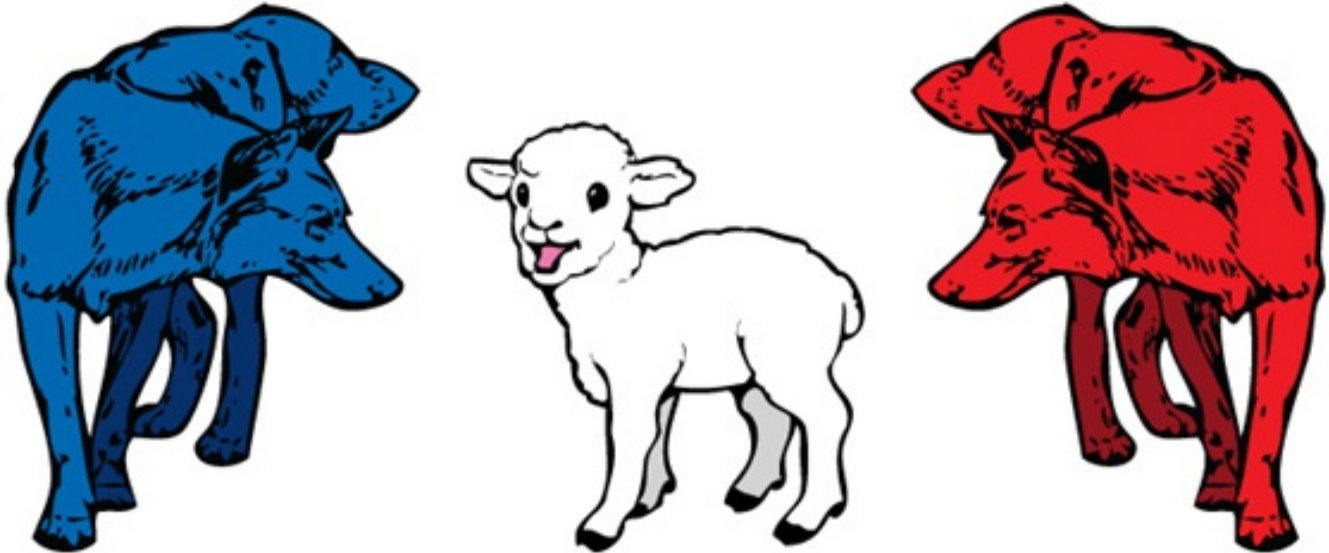
Mérték

Amennyiben a kuruc.info szerkesztőségét érte volna terrortámadás, Európa akkor is a szólásszabadságot ért támadásnak vélné az esetet? Nyilvánvaló, hogy nem.

Sőt, e felvetésemet most egyesek felháborítónak is tarthatják, mondván, hogyan hasonlítom össze az „arctalan”,

„rasszista” hírportált a szólásszabadság bátor „harcosával”, a Charlie Hebdoval.

Itt egy pillanatra álljunk meg és tegyük fel a kérdést: a keresztények istenével közösül? Krisztus ábrázolása, mint címlapép a szólásszabadság egy bátor tette lenne? Mint tudjuk, az ilyen rajzok nemhogy megjelenhetnek Európában nyilvánosan, hanem a hivatalos mainstream kultúra majdhogynem rajong is értük merész tabudöntésükért, a vallási „butaság” kifigurázásáért. A hivatalos Európa liberális értékrendjébe nemhogy belefér a Charlie Hebdo által képviselt magatartás, hanem annak ?szinte szócsove is.

A liberális szabadság eszme hirdeti: mindent szabad, amíg mások jogait nem korlátozod saját szabadságában. Ez azonban a gyakorlatban nem így érvényesül.

A szabadság és egyenlőség hamissága

A liberális „értékrendre” alapvetően jellemző a nagyfokú gúny és cinizmus. A „szabad véleménynyilvánítás” eszménye természetesen nem mindig a Charlie Hebdohoz hasonló „jakobinus” arcát mutatja. Van, amikor a „szabadság, egyenlőség, testvériség” alapvetés a jó ízlés határain belül marad. Azonban látni kell, hogy Európa mai hivatalos értékrendje nyers materialista alapokon nyugszik. A materializmus pedig nem tud mit kezdeni sem a vallással, sem pedig a transzcendens kérdésekkel. A jelenleg uralkodó Európai értékrend számára ezek megterrt „bolondságok”.

A liberális szabadság eszme a gazdaság területén a tőke, a kultúrák területén a kultúrák számára nyit ki minden kaput. Ez a „szabadság” azonban pusztán materiális jellegű, s mint ilyen, korlátozott. Nem veszi ugyanis figyelembe a különféle erők sajátos természetét. A materialista alapvetésű szabadság lényege az erők szabad áramlásának biztosítása. És ennek érdekében egyenlőség jelet tesz minden létező közé, függetlenül azok belső és külső tulajdonságától. A liberális eszme minél inkább érvényre jut, az egyenlő elbírálás elve annál radikálisabb és abszolutista módon jelenik meg a jogrendben.

A francia forradalmon alapuló szabadság és egyenlőség elve azonban eleve hamis. Az embereket ugyanis nem lehet egyenlően megítélni. Amennyiben ugyanis az emberekre és társadalmi csoportokra különféle erők kérdéseként is tekintünk, azonnal meglátjuk, hogy a számszerű anyag mögött ott a tulajdonság, a létezők és létezők csoportjának lelkesége. Meseszerű hasonlattal élve: a farkast nem nézhetjük báránynak, és nem is kezelhetjük úgy, mert különben önmagunkat csapjuk be.

Európa és a farkasok

A hivatalos liberális értékrend alapján ma Európában a farkast is kötelezően úgy kell kezelni, mint a bárányt. Azt a hamis látszatot keltve, mintha a bárányhoz is ugyanúgy lehetne viszonyulnunk, mint a farkashoz. Ez az a hamis mentalitás, ami mára Európa immunitását legyöngítette és az önzonosság felszámolásához vezette.

Egy ember és egy közösség identitása az egészséges megkülönböztetés képességén alapszik; hogy annak tudjuk látni a dolgokat ami. Sőt, amire egykoron az egészséges ember gyermekét a mese tanította: a bárányb?rbe b?jt farkast is fel kell ismerni.

Ma azonban Eur?pa arra a szintre jutott, hogy a farkast m?r „b?rányb?r” n?lk?l is b?ránynak n?zi – k?telez?en. ?s ha b?rki figyelmeztetn?t arra, hogy ez nem így van, az rasszista és idegengy?l?l?. Eur?pa identitásának és ezzel együtt immunitásának pusztulása m?g?tt a hamis egyenl?s?geszme mellett a hamis szabads?geszme abszolutizmusa áll.

Ahogy a farkast nem lehet egyenl? módon kezelni a b?rányval, úgy a szabads?g is m?st és m?st jelent a farkasnak és a b?ránynak. A b?rány szabads?ga a p?sztor?l függ; a j? p?sztor?l. A farkas viszont ?nt?rvény?. Eur?pa hiába k?n?lja fel a b?rányoknak a p?sztor n?lk?li boldog egy?ttelést farkasnak és b?ránynak a legel?n – valamif?le rousseau-i idill alapján. ?s hiába k?ldi gunyorosan „melegebb ?ghajlatra” a p?sztorokat, valamint zavarja el a „rasszista” p?sztorokutyákat; a farkas farkastermészet? marad, a b?rányok pedig v?dtelenek.

Eur?pában ma ?ld?zik a „p?sztorokutyákat” és a „p?sztorokat”. Eur?pában ma t?rt karokkal v?rj?k a farkasokat. Eur?pában ma azt hitetik el a b?rányokkal és p?sztorokkal, hogy a farkas is tud f?v?n ?lni. Ebben rejlik Eur?pa igazi v?ls?ga.

A farkas számára a szabads?g az ? bels? természetének val? megfelelés. Az ? szabads?ga természetszer?en konfliktusban áll a „p?sztorállam” szabads?gával. Eur?pa azonban abban a torz szemléletben szenved, hogy el akarja hitetni magával: a szabads?g eszménye mindenki számára egyenl?s?get jelent. Ez a legnagyobb tévedés.

A hat?rok elmos?sa

Az emberek k?l?nf?le természettel bírnak, még a magukat azonos ?rtékrend?eknek vall?ak is. A k?l?nb?z?ekr?l nem is beszélve. A liber?lis multikulturalizmus azonban elmossa a hat?rokat – v?dtelenn? téve a t?rsadalmat.

A „szabads?g, egyenl?s?g, testv?ris?g” liber?lis elve fokozatosan jutott ?rvényre Eur?pában; napjainkban ott van a család és az intim szf?r?k minden területén. A „szabads?g, egyenl?s?g, testv?ris?g” hamis elve m?ra a hat?rokat teljesen elmosta ember és ember k?z?tt. E folyamat természetesen pozitívnak l?tszó arculatot kap, hiszen ki ne ?r?lne a t?rsadalmi korlátok és a politikai hat?rok lebontásának, a szabad utazás lehet?s?gének, a kult?r?k k?z?tti kapcsolatok kiterjesztésének. Fontos azonban l?tnunk, hogy a kult?r?k egy?ttelése nem egyenl? a k?zt?k megl?v? hat?rok elt?ntetésével.

A kult?r?k egy?ttelése egy természetes jelenség, amikor az ember tisztában van azzal, hogy kinek meddig terjed saját fels?gter?lete – ha úgy tetszik, szabads?ga. A kult?r?k ?sszemos?sa azonban valami egészen m?s jelenségnek tekinthet?.

Az egym?s személyes szf?r?j?ba való behatolás egyik pszichológiai jelensége a „k?zvetlenkedés”. Ez a magatartás egy?ni és t?rsadalmi vonatkozásban l?tszatra szintén pozitívnak t?nhet. Azonban a negatív aspektusok gyorsan felsz?nre kerülnek. Ahol az intim szf?ra megsz?nik, minden prof?nn?vá, nyerss?vé, anyagiv?vá válik. Az ember ?ress?gérzete n?, és az abból ad?dó reménytelens?get az egyre er?sebb k?bulat igénye t?lti fel.

A hat?rok fontoss?ga

Az emberek és kult?r?k k?z?ti hat?rok tudatos fenntartása nem az egym?st?l való elz?rk?zás, hanem – ellent?tben az extremit?sokkal szívesen p?ld?l?zó liber?lis f?lelmekt?l – a j?zan bel?tés és ?nuralom biztosít?ka. Az egym?s hat?rainak, személyes „fels?gter?leteinek” tisztelete nem a szabads?g ellen van, hanem ?pp annak biztosít?ka. Az ember identitásának alapja, hogy saját hat?raival tisztában van. ?s l?tja m?sok hat?rait is. Amennyiben az ember megfosztja magát a hat?rok ismeretének képesség?t?, ?nkontrollj?át, identit?s?át veszíti el. ?s kiszorg?ltatja magát olyan er?knek, amelyek fel?lik ?t.

Eur?pa ?nfel?lése, kiszorg?ltatotts?ga az eur?pai ember k?ls? és bels? hat?rainak v?dtelens?g?b?l ered. A v?dtelens?g pedig alapvet?en a hamisan ?rtelmezett „nyitotts?gb?l” ad?dik. A hamisan ?rtelmezett „nyitotts?g” paradox módon itt nem a kult?r?k egym?s mellett? b?kés egy?ttelését segíti, hanem azok kiszorg?ltatotts?g?át.

A kult?r?k versenyztetése

A liberalizmus gazdasági szemszögből a t?ke szabad áramlásának biztosítása, ahol az er?sebb gy?z – függetlenül attól, hogy fizikálisan nem egyenl? eséllyel indulnak résztvev?k. A gazdasági értelemben vett liberalizmus álsága a jogegyenl?séggel való takarózás a mer?ben egyenl?tlen er?viszonyok közepette. A kulturális értelemben vett liberalizmus álsága szintén a jogegyenl?séggel való takarózás a különféle természet? és életképesség? kultúrák között, amelyeket versenyre készített. A kultúrák és a társadalom különféle szegmenseinek tudatos kategóriákba – divatosan, kisebbségekbe sorolása – sem szól másról, mint mesterséges ellentétek szítása, azok versenyztetése a jogegyenl?ség kivívásának égíse alatt.

A különféle kultúrák szétbomlasztása – felzárkóztatás címén – szintén ezen gondolathoz köthet?. A társadalmi csoportok közti átjárhatóság biztosítékaként a liberális felfogás az egész társadalom homogenizálására törekszik, a különféle min?ségek egy szintre helyezésével. Ez társadalmi feszültséget szül. Ezen homogenizáló szemlélet lényegét, hogy megértsük, a liberális oktatás gyermekszemlélete felé kell fordulnunk.

A feln?ttként kezelt gyermek

A liberalizmus alapvet?en nem ismeri a gyermek fogalmát. Kis feln?ttekként kezeli ?ket, s már a lehet? legkorábban „fel kívánja világosítani” az embert az életr?l. E torzulás kézzelfogható beteg tüneteit kit?n?en láthatjuk egyes skandináv országokban, ahol bizonyos helyeken óvodások dönthetnek nemiségükr?l, illetve a „bizonytalanok” számára „semleges nem?” mosdót tartanak fenn. Azonban nem csak ilyen megmosolyogtató és extrém példák láthatjuk a liberális értékrend? „felvilágosítás-mániának”, hanem a társadalmi magatartás számára sokkal veszélyesebb tendenciáit is: a jogok ismertetésének el?térbe helyezését a köteleességek betartatása és a nevelés rovására.

A liberális szabadságesszmény materializmusából adódón nem t?r meg semmilyen „mesét”. A mese kérdése számára eleve „hülyeség”, bárgyú hazugság, a gyermeket valósággal szembesíteni nem akaró felesleges áltatás. Ezen magatartás egyik oldalról szintén pozitívnak t?nhet, hiszen az emberek történelemb?l ismert manipulálása, ámítása „vallási” jelenségnek tekinthet?. Természetesen egy önös érdek irányába torzított vallási jelenségnek. Azonban ahogy más területen, a liberális szemlélet itt is kiönti a gyereket a vízzel. Ahogy a vallást a feln?ttek világában, úgy a mesét sem igen t?ri a gyermekekében. Nem véve figyelembe, hogy a valódi mese által hordozott ?sképek és a szimbolikus látás az ember testi-lelki egészségének elengedhetetlen részei.

A materialista szemlélet a szimbólumok és jelképek nevetségessé tételével, az annyira nagyra tartott gúnnal az ember lelki fejl?dését torzítja. Napjainkra a „meseként” eladott feln?tt rajzfilmek tömkelege mutatja a gyermeki lélek anyagiasítását. A világ szimbolikus látásának kiölése a materialista szemlélet sajátja, amely nemcsak vallásellenességben nyilvánul meg, hanem az egészséges gyermeki szemlélet üldözésében is.

A liberális szemlélet nem veszi figyelembe, hogy a gyermekben mozgó ösztöner?kre a szimbólumok nyelvéen kell els?sorban hatni és nem a racionalizmussal. Els?sorban nem jogismeretre kell nevelni egy hétéves gyereket, hanem önismeretre, az er?k regulálására. A liberális eszme azonban mindig az extremitásból indul ki, s ezen megállapítás mögött rögtön „gyermekek elleni er?szakot” akar látni. Olyan ez a szemlélet, mint amikor valaki nem akar kést adni egy kisgyerek kezébe, s a másik ember ebb?l arra a következtetésre jut, hogy az illet? valószínűleg a kések nagy ellensége. Illetve, visszatérve a pásztoros hasonlathoz, Európához: attól, hogy a pásztor és a kutyaí nem engedik a farkast a nyájhoz, nem jelenti, hogy ?k a farkasokat ki akarnák irtani.

A liberális szemlélet azonban a „szabadság, egyenl?ség és testvériség” elvét abszolutista módon értelmezve csak széls?ségekben tud gondolkozni. Széls?séges gondolkodásának alapja a materializmus. Számára a világ nem a jó és a rossz kett?sségében jelenik meg, hanem a racionális és irracionális ellentétében. Ahogy egy széls?séges vallásos ember a jó és a rossz ellentmondásával nem tud mit kezdeni, úgy a liberális szemlélet az irracionálizmussal. Ebb?l adódik a vallásokkal szembeni lesajnáló gúnyolódó magatartása – lásd Charlie Hebdo – éppúgy, mint a gyermekekkel kapcsolatos felvilágosítási, „feln?ttesít?” mánia. Az arany mérték, a tradicionális józanság hiánya – a vallási extrémizmushoz hasonlóan – saját maga ellen hívja ki a sorsot és szembesíti önmagával.

A jelképek üldözése, a lélek káoszba taszítása

Ahogy a család, az oktatás, úgy a társadalom vonatkozásában sem tudja a liberális szemlélet kezelni az irracionalitást. A jelképek és a szimbólumok világát nem ért? Európa így válik önmaga „gyilkosává”, hiszen a társadalomban káoszt és z?rzavart idéz el?.

A liberális szemlélet nem képes elfogadni, hogy a társadalom azon csoportjaihoz, amelyekben az irracionális, gyermeki oldal az erősebb, nem lehet a kimért racionalitás nyelvén szólni. Különösen akkor nem, ha abban az egyénben az ösztönök világa a romboló, kaotikus agresszió irányába fordult. A liberalizmus ugyanis abból indul ki, ha egy gyermekkel szemben valaki fenyegetést alkalmaz, az egy másik esetben visszaélésre ad okot majd. A liberalizmus ezen félelmei abból adódnak, hogy csak extremitásokban tud gondolkozni. A lélek szféráját ugyanis abszolút anyagelvűen kezeli.

A lelket anyagelvűen kezelő liberális Európa nem érti azokat az irracionális reakciókat, amelyeket önmaga vált ki saját magatartásával a társadalom különféle szegmenseiben. Különösen akkor nem, amikor az „érthetetlen” agresszió a „befogadottak” részéről érkezik irányába. És ennek ellenére továbbra is csak a „hasak feltöltésében” és a jóléti intézkedésében, a „még több liberalizmusban” látja a megoldást. Európa még mindig nem eszmélt fel arra, hogy a „befogadottak” és a kedvezményezettek irányából érkező agresszív irracionális reakciókat saját maga váltja ki a megveszekedett materialista cinizmusa által.

Azt kell látnunk, hogy a liberális eszme nem tud szintén egyenlő állásponton lenni a nem materialista szemlélettel. Legfeljebb eltérő vagy nyíltan kigúnyolja – lásd Charlie Hebdo –, és ezzel máris az „egyenlőséggel” hasonul meg és kirekesztővé válik. A lelkileg stabil ember ezt eltérő, míg az érzelmileg gyenge, ösztönember erre a saját nyelvén válaszol. Különösen, ha egy, a maga szintjén értelmezett vallási háttér is áll mögötte. És ez bizony nem feltétlenül a teli has kérdése. Annál is inkább nem, mert az iszlamista terroristák egy része jólétben él, iskolát végzett családból származik, jó nevű nyugati iskolákban tanult.

Egy a közös bennük: identitásukat veszítették, amire a materialista értékrendű Európa nem tud materialista válaszokat adni. Bármennyire is akarná. A szegénység önmagában nem jelenti azt, hogy az ember kivetkezzen emberi mivoltából. Ez is egy liberális tévhit. Számos igazán szegény tisztas ember él a világban anélkül, hogy bűnözővé váljon. Minden a lelki alkat és stabilitás kérdése. Az extrémista vallások, szekták bizonyos esetekben a bűnözői életforma vallási szintre emelését is jelenthetik. Amennyiben nincs vallási háttér ehhez – mint Magyarország növekvő társadalmi problémájára vonatkozásában –, akkor a bűnözés a törzsi „hordák” szabályai szerint jön létre.

Veszélyességét tekintve lehet vitatkozni az extrém vallási csoportok és a társadalom periferiáján szerveződő szubkultúrák törzsi hordáinak terrorizmusa között, táptalajuk okai azonban hasonlóak: a többségi társadalom immunitásának, önazonosságának lepusztulása.

A materialista és tradicionális emberkép közti különbség

A liberális Európa ma teljesen sakkban tartja a tradicionális értékrendet – vallástól függetlenül. Megvan hozzá az eszköze, hiszen bármikor gúny tárgyává tud tenni minden transzcendens, nem anyagi kérdést. A liberális eszme kultúrája ezért provokatív. Határokat, tabukat dönt az ész és a ráció oltárán, a „butasággal” és „néphülyítéssel” szemben. Mindezt azonban materialista alapon teszi, a káoszból rendet teremteni képes egyetemes princípiumok tagadásával. Például: amikor Krisztus arról beszél, hogy olyanok legyetek, mint a gyermekek, nyilvánvaló, hogy nem a tömegek „infantilizmusára” gondol. A liberális gúny azonban a nyilvánvaló lényegi tanítást tudatosan az emberi gyarlóság szintjére helyezi és azon élcelődik. Számára elfogadhatatlan az, ami kiforgatható. Márpedig minden kiforgatható. Még a liberális eszme is. A legnagyobb különbség a transzcendens alapú egyetemes ember képe és az anyagelvű humanista ember között, az, hogy míg az előbbi kiforgatható, meghamisítható ugyan, az utóbbi önmagát forogtja ki. (Az előbbi a kör középpontjára koncentrál, míg az utóbbi elveszik a kerületben.)

A materialista gúny és cinizmus mindig is jellemző volt a liberális újságírásra és kultúrára, s ki is váltotta az ellenreakciókat. Kezdetben a trón és az egyház részéről, majd azok gyengülésével a társadalom részéről hol faji jellegű antiszemita, hol osztályszemléletű kapitalizmus- és értelmiség-ellenes éllel. Ma, az Európai Unióban azt látjuk, hogy a liberális értékrend egyeduralgódóvá lett. Az erő összekeveredésében azonban nincs semmi tengely, amely a káosz leveséből „kozmoszt”, tehát rendet teremtene.

A kultúrák határainak tiszteletben tartása helyett a kultúrák feloldódása figyelhető meg. Az intim szféra eltérése egyre inkább kedvez azon magatartás eluralkodásának, amely a másik ember szemfényvesztésén, megrablásán alapszik. Az élőködő mentalitás elszaporodása, illetve ennek hivatalos „doktrína” alapján való támogatása, kapacitálása a társadalmon belül természetesen hívja életre a különféle immunválaszokat. A hivatalos európai kulturális doktrína azonban nem kíván tudomást venni arról, hogy ami ma a szabadság címszó alatt zajlik, az az erő kontrollálatlan szabadjára engedése. És teszi ezt – öngyilkos módon – Európa úgy, hogy közben a

szólásszabadság égisze alatt alázzák az emberi lelket.

Ami ugyanis például a Charlie Hebdo-ban folyt, az az emberi nem megalázása a legmélyebb szinten. Nem, valóban nem társadalmi csoportok, népek, konkrét keresztény és muszlim emberek üldözésére szólított fel ez a lap. Sokkal rosszabbat tett: az „Istenüket” gúnyolta ki. És itt az „Isten” szót idéz?jelbe tettem, hogy érzékeltessem, mindenkinek megvan a maga „Istene”. A liberális eszmének is. Bármely absztrakt és elvont formában, de ott van, mint létrendez? elvforrás. A liberalizmus végs? valósága, mint létrendez? elv: az önkényes szabadság, egyenl?ség és testvériség. A testvérek azonban itt megölik egymást, hiszen létük alapja nem szeretet, hanem szabadságuk szabad versenye az egyenl?ség nevében, amely végül természetszer?en az önmagát felél? jakobinizmusba fordul.

Ez természeti törvény. És ameddig Európa nem ismeri fel, a liberális „Istennek” – idealista önképének – ámokfutása folytatódni fog.

Európa ma egy hamis, önfelél? anyagelv? „istenképben” hisz és az uralja ?t. Az Európát ért támadás ennek az „Istennek”, a cinikus, „köpköd?” álnokságának is szól. Amit kétségkívül saját magának provokált ki. Egy keresztény ember Európában már nem csodálkozik azon, ha az egyház gyarló emberi hibái miatt az Istenüket, világképüket gúnyolják. És egy jóérezs? muszlim sem fog a „szabad véleménynyilvánítás” nevében az ? világnézetéb?l gúnyt ?z?k kiirtására szólítani, hiszen identitása biztos lábon áll.

Egy identitásában megbomlott, agresszív ember és embercsoport azonban nem tolerálja ezt a magatartást. Azt kell látni, hogy itt egy emberi magatartásról van szó. Ha úgy tetszik, az agresszív gyermek magatartásáról. Ahogy a liberális oktatás nem tud mit kezdeni az Európában egyre elhatalmasodó gyermeki er?szakkal, agresszív, frusztrált gyerekek lelki világával, ugyanúgy nem érti az állati ösztönök uralta társadalmi csoportokat sem. Egyrészt?l felzárkóztatásukat hirdeti – szintén valamiféle naiv rábeszéléssel –, másrészt?l lépten-nyomon megalázza ?ket.

Megoldás: tradicionális szemléletváltás

Egy biztos: az Európát kívülr?l és belülr?l fenyeget?, társadalmi renden kívüli törzsi reakciókkal szemben liberális választ nem lehet adni. A „még több liberalizmus” elve ugyanis itt nem segít, s?t olaj a t?zre, hiszen a „gyöngeség” jeleként hatna a célcsoportokra. Ebb?l a szempontból a kérdés itt nem az, hogy engedünk-e a szólásszabadságból vagy sem, hanem hogy folytatjuk-e a határokat szétmosó hamis szabadság és egyenl?ség eszményének ámokfutását, vagy bekövetkezik egy tradicionális szemléletváltás.

Amennyiben Európa felismeri, hogy a különféle emberi min?ségek saját természete szerint való kezelése nem önkény, hanem a természeti rend szerint való, az európai identitás meg tud er?södni.

Amíg azonban a farkast kénytelenek vagyunk bárányként kezelni – mert a hivatalos doktrína ezt követeli –, miközben a „pásztorok” önkényét?l és a rasszista „pásztorkutyáktól” akarjuk megvédeni magunkat, nincs mir?l beszélünk.

A magára hagyott, káoszba süllyed? multikulturális Európában egyre inkább a kultúrák közötti farkastörvények érvényesülnek. Hasonlatos Európa helyzete ahhoz a bárgyú jótét emberhez, aki minden hozzá bekopogó lelket válogatás nélkül beenged, étellel, szállással kínál. Egy id? után azonban kitűrják saját otthonából, mert a befogadott azt látja, hogy a háznak valójában nincs ura, a ház „mindenkié”. A Bőjte Csaba által létrehozott közösség például ezzel szemben épp arra a szemléletbeli különbségre mutat rá, ami egy tradicionális befogadó Európa lehet?sége és egy „mindenki gazdátlan” Európája között van. Az egyik egy határozott, stabil értékrenden alapul, minden embert a saját természete szerint kezelve, míg a másik egy spirituális értékrend nélküli „fesztiválszemléleten”.

Ami azonban Böjte Csabánál m?ködik, az a „Legyek ura” világot idéz? gazdátlan Európában nem. Pontosabban, egészen más lesz az eredmény. Az egyiknél a valódi emberség, míg a másiknál az embertelenség kifejl?dése.

A „bölcsek szigetén” hosszú távon lehet élni, a fesztiválok szigetére legfeljebb egy hétre érkezik az ember. Hosszú távon ugyanis a fesztiválok rousseau-i testvéri idillje nem fenntartható. Megjelennek a klikkek, az érdekek, hogy mindenki kialakítsa saját fenségterületét. Ehhez az út ? spirituális értékrend nélkül ? az önkényen át vezet. A liberális Európa válsága ennek a természeti törvénynek a tagadásából, a materialista áldill örökervény?ségét hirdet? hamisságából ered.

Szelei István írása - <http://mandiner.blog.hu>

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangskönyv CD melléklettel

NYOTAR MENEDZS
KÖNYVTERV

The advertisement features a red background with a black fist icon on the left. It displays a book titled 'Farkasokról, bárányokról és az európai önfelszámolásról' and a CD case with the same title. A circular logo for 'NYOTAR MENEDZS KÖNYVTERV' is also present.

Ajánló